

РЕШЕНИЕ

№ 8449

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4420** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 във вр.с чл.70, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на У. Ч., гражданин на Турция, [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв.Л., срещу Решение № УП-В1/15.04.2024 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ В-13-217/26.03.2024 г.

Жалбоподателят изразява несъгласие с оспорения акт, като твърди, че административният орган е постановил неправилен и необоснован акт. Изтъква, че са налице предпоставките да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с пълномощника си адв.Л. поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания акт. Излага пространни съображения в пледоарията си и в писмен вид, като изтъква, че чрез делото води борба за правдата в международен аспект. Подчертава, че не е дошъл за материални блага, а иска да живее като нормален човек. Настоява, че не е убивал или нагрубил никого, че е материално задоволен, има професия, семейство и деца. Позовава се на липсата в Турция на безпристрастна наказателна система, според него тя се основава не на доказателства, а на мнение и тълкуване, осъждат хората без доказателства. Пълномощникът му представя писмени бележки с подробни съображения.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ – в с.з. чрез юк.П. оспорва жалбата и моли

същата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки с подробни съображения. Административен съд - София град, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните, съдържащи се в приетата като доказателства по делото административна преписка се установява, че жалбоподателят е гражданин на Турция, [дата на раждане] в [населено място], Турция, турчин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение -женен., Личните му данни са установени от представени документи за самоличност – национален паспорт и свидетелство за управление на МПС. Влязъл е нелегално в България на 01.03.2024 г.

На 26.03.2024 г. жалбоподателят е подал молба пред ДАБ, с която е поискал закрила. Това искане е било възприето от интервюиращия орган като такова за предоставяне статут на бежанец и на хуманитарен статут. На 29.03.2024 г. е проведено интервю, по време на което чужденецът е заявил, че през повечето време е живял в семейния апартамент в [населено място]. След завършване на средното си образование заедно със свой приятел е създал фирма за компютърно програмиране и уеб дизайн. През 2018 г. се е развел със съпругата си, като тя и двете му деца от нея живеят в [населено място]. През следващата година е сключил брак с втората си съпруга, като семейството му с детето, родено от брака, живее в [населено място]. В България има далечни роднини по линия на дядо му, който се е изселил в Турция. Чуждият гражданин е заявил, че е нарушил заповед, забраняваща му да напуска страната, поради което ще бъде хвърлен в затвора, ако се върне там. Съобщил е, че през 2006 г. е станал председател на младежката организация на партия "Голямо обединение на М. Я.", заради което е имал проблеми с властите от 2008 г. насам. Генералният секретар на същата партия е критикувал президента Е. и е бил убит, когато хеликоптерът му е бил свален с военна ракета. Чужденецът е съобщил, че през 2007 г. на пресконференция е критикувал правителството, за което е бил бит от полицията. През 2012 г. е бил задържан в полицията за срок от 1 година. Бил е обвинен в разваляне на реда в обществото и пораждане на хаос. По това дело е бил осъден на 4 години и 2 месеца затвор, забрана за политическа дейност и напускане на страната, като е излежал присъдата си. Заявил е, че отново е бил арестуван през 2016 г. и 2019-2020 г. През 2018 г. срещу него са стреляли непознати лица, за което е подал жалба в полицията, но те не са били намерени.

Данните от интервюто са дали основание на интервюиращия орган да постанови решение, с което е приел, че по отношение на У. Ч. не са налице основанията по чл.9, ал.1, ал.6, ал.8 и тези по чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и на хуманитарен статут. Изложил е съображения в този смисъл, мотивирайки извода си за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

По делото бяха приети следните писмени доказателства:

Жалбоподателят представи касаещи го съдебни актове: Решение по дело № 2018/1008; Решение по същество по дело № 2017/23; доклад от 04.12.2018 г. от институт по съдебна медицина клон С., А., 2018/5437; справка за влизане в сила на Решение по дело 2017/23 на 15-ти Наказателен съд А., с отбелязване, че жалбоподателят е оправдан за членство във въоръжена терористична организация; справка за влизане в сила на Решение по дело 2017/288 на 5-ти Наказателен съд А., с отбелязване, че за жалбоподателя е отпаднало обвинението в измама; апостил за подписване от съдия М. К. на 05.06.2024 г.

Ответникът представи доказателства за определяне на Р. К. за интервюиращ орган при ДАБ, както и справка за общественно-политическата обстановка в Турция.

Третото неучастващо лице Държавна агенция "Национална сигурност" представи писмо вх.№ 1-53/28.05.2024 г., съдържащо класифицирана информация относно жалбоподателя.

В съдебното производство жалбоподателят даде изявление, в което заяви, че не може да живее в Турция, тъй като в страната няма демокрация. Там няма сигурност, бил е ранен и се притеснява за живота си. Иска да остане тук, дядо му е българин от [населено място], Р.. Има три съдебни решения, по които е оправдан, и експертиза по едно от делата, от която се вижда, че по него е стреляно.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Решение № УП- В1/15.04.2024 г. на интервюиращия орган е съобщено и връчено на жалбоподателя на 17.04.2024 г., в присъствието на преводач, а жалбата срещу това решение е постъпила в АССГ на 24.04.2024 г. с вх.№ 16163 и е процесуално допустима като подадена в срока по чл.84, ал.2 ЗУБ, от лице с правен интерес от оспорването, чрез надлежно упълномощен адвокат (л.б).

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението не е нищожно поради нарушена персонална или темпорална компетентност на издалия го орган.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС, определен за такъв със Заповед № РД05-271/13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ, на основание чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ. По силата на чл.70, ал.1 ЗУБ срокът, в който интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производството по общия ред, е до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца. Чужденецът е регистриран на 26.03.2024 г., което се установява от приложения регистрационен лист, и срокът за издаване на решението от интервюиращия орган е спазен.

Съдът приема, че е спазено изискването на чл.59 АПК за издаване на акта в установената от закона форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му, т.е. то не е лишено от мотиви в частта по отказа да се предостави статут на бежанец.

Неоснователно е оплакването на оспорващия за нарушение на материалния закон. Според чл.4, ал.1 ЗУБ всеки чужденец може да поиска предоставяне на закрила в Република България в съответствие с разпоредбите на този закон. Нормата на ал.3 очертава кръга на търсената закрила, а именно тя се свързва със застрашаване неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

В Директива 2004/83/ЕО от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаване и правното положение на гражданите на трети държави като бежанци или като лица, които по други причини, се нуждаят от закрила, разпоредбата на чл.4 пояснява как се оценяват фактите и обстоятелствата при преценка основателност на молбата на лицето, търсещо закрила. В този смисъл административният орган,

компетентен да предостави закрила на лицето, следва на първо място да установи всички относими факти със страната по произход. След съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства в административната преписка, проведеното интервю с жалбоподателя, справка за актуалната обстановка в Турция, Съдът намира, че ответникът е оценил молбата на жалбоподателя съобразно критериите на чл.4, т.3 от Директивата. В този смисъл административният орган е съобразил оценъчната си дейност, довела до мотивиране на постановения отказ за предоставяне на статут.

Безспорно ответникът е изследвал доводите на жалбоподателя за преследване, като е достигнал до правилен извод, че твърдяната заплаха към молителя не е свързана с неговата раса, религия, националност, принадлежност към социална група и др. За да постанови този резултат, интервюиращият орган е съобразил, че когато се преценява основателността на опасенията от преследване на един молител, не е от значение дали той действително притежава тази характеристика (чл.10, ал.2 от Директивата), щом според субекта на преследването той притежава тази характеристика.

Следва да се има предвид и че според разясненията, дадени в т.39 от Решение на СЕС по дело С-465/07, тежестта на доказване е за жалбоподателя, който твърди, че ще е засегнат живота му ако се върне в страната по произход. В този смисъл и като приема справката за достоверна и обективна относно актуалната ситуация в Турция, Съдът намира, че жалбоподателят не доказва да е засегнат поради присъщи на личното му положение елементи. За да се предостави хуманитарен статут на жалбоподателя, следва да е налице изключително висока степен на насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидирана закрила и според скалата на доказване по т.39 от същото решение. В този смисъл с оглед факта, че ситуацията в Турция е изяснена от справката по делото, Съдът намира, че в страната на молителя насилието не е в такава степен, че ако се върне там, е вероятно той да бъде убит.

Тъй като жалбоподателят е гражданин на трета държава, то за правното му положение е приложима общата политика в областта на убежището, развивана от ЕС, съгласно чл.78, § 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Разпоредбата на чл.18 от Хартата за основните права, която е част от правото на ЕС, също визира правото на убежище като основно право на човека. Текстът на тази разпоредба се основава на чл.63 от Договора за ЕО, заменен с чл.78 ДФЕС, който налага на Съюза да спазва Женевската конвенция за статута на бежанците. Това правно положение е в съответствие с Протокола относно правото на убежище, приложен към Договорите. Приложим в случая ще бъде и чл.51 от Хартата, защото българският съд в случая прилага освен ЗУБ и Директива 2004/83/ЕО в текстовете посочени по-горе.

Съгласно националното право (чл.8 ЗУБ) статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване, поради своята раса, религия, националност, социална група, изразява политическо мнение или изповядва политическо убеждение които са основа на преследването, като е достатъчно органът осъществяващ преследването да смята, че е налице такава принадлежност. Цитираната норма от ЗУБ ясно очертава фактическите основания на закрилата.

Съдът намира, че отказът да се признае на жалбоподателя статут на бежанец е правилен, тъй като доказателствата не сочат на извод, че той изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. Това

чужденецът е заявил и в интервюто пред ДАБ. Анализът на изложената от него бежанска история налага извода, че спрямо него е не е осъществено преследване от страна на националните власти. Това е така, защото той не подкрепи с доказателства твърденията си, че е бил задържан през 2012 г., през 2016 г. и през 2019-2020 г., като освен това първото му задържане е било последвано и от ефективна присъда. Нито едно от съдебните решения, които жалбоподателят представи, не сочат осъждане на турския гражданин. Нещо повече – същият е оправдан по обвинението в членство в терористична организация, а по делото за измама (което е чисто криминално деяние), обвинението е отпаднало. Представените съдебни актове нямат за предмет обвинение, свързано с политическата дейност на чужденеца.

Анализът на тази част от бежанската история на жалбоподателя налага извода, че дори твърденията му да се приемат за верни, чуждият гражданин не е предприел действия за защитата си нито след първото задържане, нито след второто, нито след третото. Напротив, в продължение на дълъг период от време той е живеел в столицата на страната си и в [населено място], оженил се е, работил е в основана от него фирма и е пътувал необезпокоявано в страната. Не става ясно какво го е мотивирало да напусне Турция точно в настоящия момент, като няма данни за ескалация на твърдяното преследване. Показателен е и моментът на подаване на молбата за закрила. Чуждият гражданин не е подал молбата си веднага при навлизането си в РБългария, а това е станало близо един месец след пристигането му в страната ни. Чужденецът е изтъкнал желанието си да премине в България, тъй като е смятал, че в страната ще намери добри условия за живот и работа, да има по-добри доходи и собствен дом.

Внимателният прочит на представените от жалбоподателя съдебни актове в превод на български език налага извода, че от тях може да се приеме за доказан фактът на осъществена спрямо него стрелба през 2018 г., при която той е пострадал, като нападателят му не е установен и липсва осъдено лице за това посегателство. Но по този факт страните не спорят. По настоящото дело не се установиха мотивите за нападението, като остана недоказана тезата на оспорващия, че това е станало заради неговата политическа дейност. За същата дейност пък не са ангажирани никакви доказателства и тя остана само твърдение. От останалите съдебни актове става ясно, че жалбоподателят е оправдан по обвиненията за членство във въоръжена терористична организация и измама. Анализът им също не дава основание да се приеме, че спрямо лицето е осъществено твърдяното преследване поради политическата му дейност.

Жалбоподателят твърди, че след сензационното убийство на политическия лидер М. Я. при катастрофа с хеликоптер, политическите процеси са започнали да се превръщат в правни такива. Често е бил предупреждаван от полицията, че критикува правителството и общността на Ф. Г., за това, че управлява страната с потиснически подход и разделя хората. След 2009 г. срещу него са били заведени много дела с клевети и конспирации, които не са били основани на конкретни доказателства. Твърди още, че полицейското управление в А., което е подготвило досието, го е хвърлило в затвора по обвинения в клевета. Основно тези, които са го обвинявали, са подали сигнал в А.. Тези твърдения на жалбоподателя не бяха доказани по делото. Ето защо за разрешаване на спора Съдът следва да съобрази последиците от доказването или недоказването. Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото и по аргумент от нормата на чл.171, ал.4 от АПК тя е приложима когато на страната, носеща тежестта на доказване, са дадени указания, че носи доказателствената тежест да установи съществуването

на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения, като може да ангажира всички допустими доказателства. По-конкретно на страната беше указано, че във връзка с горните указания следва да установи конкретно, че спрямо него са налице основанията за предоставяне статут на бежанец, в случай че основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея; както и наличие на основанията за предоставяне на хуманитарен статут - в случай, че твърди, че е принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

След като страната не се справи с разписаната в закона и указана ѝ от Съда доказателствена тежест, тя следва да понесе последиците от недоказването и да бъде санкционирана с некредитиране на недоказаните ѝ твърдения.

В обстоятелствената част на решението са цитирани факти и обстоятелства от бежанската история на жалбоподателя, които са анализирани, и въз основа на които административният орган е направил правилна преценка, че са неоснователни. Няма данни жалбоподателят да е направил опит да се укрие, особено след като срещу него е стреляно с огнестрелно оръжие, а и това е станало преди шест години и няма данни за продължили срещу него заплахи.

На следващо място Съдът съобрази постъпилата по делото класифицирана информация от ДА Национална сигурност относно жалбоподателя. По силата на чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС и чл.58, ал.10 (предишна ал.9) ЗУБ, ДАНС притежава изключителна компетентност по въпросите на националната сигурност, включително дали дадено лице, кандидатстващо за закрила, представлява заплаха за нея, като становището му е обвързващо за решаващия орган. Нормите на чл.12, ал.1 и ал.2 ЗУБ са императивни, а не диспозитивни, поради това органът няма възможност за преценка дали да приеме становището на ДАНС или не, а е длъжен при отрицателно такова да откаже предоставянето на статут. Този извод не се променя от обстоятелството, че становището е дадено във връзка с преценката за настаняване на лицето в помещение от затворен тип, доколкото информацията за укоримото поведение на чуждия гражданин е с широкообхватно значение и не следва да бъде ограничавана само за целите на настаняването, а решаващият орган и Съдът следва да я съобразят и при решаване на случая.

В случая изложените данни от ДАНС са относими към преценката на интервюиращия орган и представляват основание да отрече търсената закрила на кандидата в РБългария. Преценката на тези данни от ДАНС като обуславящи заплаха за националната сигурност е извън контрола за законосъобразност, Съдът констатира, че са изложени мотиви за тази преценка. Информацията, събрана от ДАНС при изпълнение на специалните ѝ правомощия по чл.4, ал.1 ЗДАНС, е резултат от процедура, при която се извършват дейности по наблюдение, разкриване, противодействие, предотвратяване и пресичане на замислени, подготвени или осъществявани посегателства срещу националната сигурност - чл.4, ал.2 ЗДАНС. Информацията на ДАНС е официална, удостоверителна и същата не е оборена или опровергана от жалбоподателя, след запознаване. Констатация, че конкретни данни водят до извод може да прави компетентно само ДАНС и самото становище не подлежи на оспорване.

Изложеното мотивира Съда да приеме, че бежанската история е неотнормима от гледна точка на търсената и отказана международна закрила. Събраните в съдебното производство доказателства, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат, че жалбоподателят е мигрант (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и

Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл.8, ал.1 ЗУБ.

Чужденецът не е изтъкнал релевантни причини, обосноваващи опасения за преследване. Той изрично е заявил, че не е имал проблеми с групировка, която държавата не желае, или не може да контролира, нито с етническата и религиозната си принадлежност.

Съдът приема, че не е нарушена нормата на чл.9 ЗУБ с непредоставяне и хуманитарен статут на жалбоподателя. Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя, на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

С посочено по-горе решение СЕС е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15, ал.1, б."в" във вр.с чл.2, б."д" от Директива 2004/83/ЕО за установяването на минимални стандарти относно условията, на които трябва да отговарят гражданите на трети страни или лицата без гражданство, за да могат да кандидатстват за статут на бежанец, или на лицата, които по други причини имат нужда от международна закрила, и относно съдържанието на предоставената закрила, а именно: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; 2. съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От справката за положението в Турция е видно, че в страната не е налице военен конфликт, както и насилие, което да е достигнало изключителна степен, което е и ноторно известно за Съда и за страните по делото. От същите не може да се направи извод за ситуация, която да се причисли като въоръжен конфликт и безогледно насилие. В Турция има случаи на нарушаване правата на конкретни активисти и привърженици на опозиционни кюрдски партии, но жалбоподателят не може да бъде причислен към тази група лица, доколкото не се доказва връзка на политическата му дейност с твърдяните посегателства срещу него след изтърпяване на присъдата му. Същевременно оспорваният не доказва, че е бил засегнат с оглед специфични за него лични обстоятелства и предвид обстановката в страната си. Следва да се посочи, че наличието на нестабилност и инциденти в страната по произход, при липсата на данни за лично засягане, не представлява самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут. В Турция не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт и няма основания за прилагане на субсидиарна закрила.

При горните съображения Съдът приема, че обжалваното решение е законосъобразно, като след на проверката, която извършва по чл.146 АПК, намира, че същото е постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. Това прави жалбата неоснователна и тя следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.85, ал.1, ал.4 от Закона за убежището и бежанците, Административен съд - София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. Ч., гражданин на Турция, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № УП-В1/15.04.2024 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ В-13-217/26.03.2024 г. Решението е окончателно.

СЪДИЯ: